TOVERI

Länsen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 60 senttiä tuuma.
Kihlaus- ja vihkimäilmotukset $1.50 kerta, $3.00 kolme kertaa tavallista kokoa ja suuremmat ilmotukset tilan mukaan.
Syntymä- ja nimenmuutosilmotukset $1.00 kerta, $2.00 kolme kertaa, tavallista kokoa.
Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ilman värssyä ja 50 senttiä lisämaksua jokaiselta värssyltä ja kiitoslauseelta.
Halutaan tiedot, korkeintaan 30 sanaa, 50 senttiä kerta, kolme kertaa $1.00.
Naima- ja avioeroilmotukset, korkeintaan 75 sanaa, $2.00 kerta, kolme kertaa $5.00. Suuremmista yhteisilmotuksista tilan mukaan.
Kiitoslauseista tilan mukaan 60 senttiä tuumalta.
Paikkakunta-uutisilmotukset 60 senttiä tuuma.

Advertising rates, 60 cents per inch. Special discount is allowed for large and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... 60
Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Tuletko mukaan?

— Tehkäämme yleinen ryntäys ja ryhtykäämme ajoissa keräämään joulu- ja uudenvuoden onnentoivomuksia. Toveriin ja Toverittareen.

Kaikki toverit ja toverittaret — kautta koko läntisen rintaman — mukaan.

Nimilistat ovat asiamiehillemme postitetut.

Kämpiköillä ja pienillä paikkakunnilla, joissa ei ole asiamiehiämme tai missä tahansa toverit luulevat voivansa kerätä jouluonnitteluja, niin pyytäkää keräyslistoja konttoristamme.

Kaikki pienimmätkin paikkakunnat mukaan!

Toverit, teistä riippuu, kuinka mahtavat onnentoivotusnumerot saamme tällä vuodella julkaista.

Muistakaa, että yhteistyö tuottaa tuloksia, niin ollen tarvitaan jokaisen myötävaikutus onnistuaksemme.

Oletko sinä mukana?

Paremmin se niinpäin sopisi

"Miten käy Mooneyn, jos työväestö edelleen luottaa politikoitsijoihin?" kyselevät californialaiset työväenlehdet. Siinä onkin vakava kysymys. Mutta meidän mielestämme ei tässä enään ole kysymyksessä Mooney, vaan koko työväestö. Kysymykseksi sopii: miten käy työväestön itsensä, jos se sallii sellaisten oikeusmurhien toimeenpanon, kuin Mooneyn hirttäminen on? Jos porvariston luokkakosto saa estettä ilmetä sillä tavalla kuin se Mooney jutussa on ilmennyt ja viedä miehen hirttolavalle, niin mitä toivoa on sellaisella työväestöllä? Miten se aikoo pelastaa itsensä joukkona, kun ei se kykene pelastamaan edes yhtä jäsentään?

Ei mitenkään ilman luokkatajuntaan heräämistä ja luokkatietoisuuteen kehittymistä voi työväestö pelastaa itseään, eikä luokkansa yksityisiä jäseniä. Ja kun se herää, hylkää se politikoitsijat ja turvautuu itseensä, vallaten sosialistipuolueen kautta tuomiovallan omiin käsiinsä.

Kohtalo on jälleen valittu

Eilen toimitetuissa vaaleissa määräsi Yhdysvaltain työväenluokka jälleen kohtalonsa kahdeksi vuodeksi eteenpäin. Nämä vaalit olivat tärkeimmät mitä ehkä koskaan on ollut. Senjälkeen kun sosialistit eivät saaneet määräävää valtaa kongressissa kaksi vuotta takaperin, oli selvä, mihin jouduttaan. Ja nyt on asema muuttunut sellaiseksi, että joudutaan valtavimpien muutoksien alaiseksi, mitä tämänkään maan monivaiheisessa historiassa on koskaan ollut. Nyt on miljoonia työläisiä elinehtoineen kysymyksessä, entisinä murroskausina olleitten tulansien tilalla.

Ja näiden kohtalon määräsivät eiliset vaalit. Vaikka ei olekaan tullut vielä niin paljoa tietoja, että puoluesuhteet olisivat nimellisesti selvillä, niin tiedetään jo, että luokkamuodostumat antavat kapitalisteille rajattoman vallan kongressissa. Taistelu republikaanien ja demokraatien välillä, verrattuna taisteluun työläisten ja porvarien välillä, on vain narripeliä. Työläisille ei ole yhtään väliä, kumpi puolue on vallassa, molempien edustajat ovat sivuuttaneet jokaisen toimenpiteen, joka millään tavalla olisi työläisiä hyödyttänyt.

Porvaripuolueet eivät ole olleet ainoastaan laatimatta työläisiä hyödyttäviä lakeja, vaan estäneet niiden laatimisen. Ja näille samaisille voimille jäi valta jälleen eilisissäkin vaaleissa.

Kun tulevan kahden vuoden aikana sattuu työselkkauksia, työttömyyttä ja "kovaa aikaa" työläisille, niin on se vain kaikua näistä vaaleista. Sitä joukkona saadaan mitä joukkona äänestettiin. Maan sisäinen elämä jäi porvariston ihan mielivaltaisesti "järjestettäväksi."

Itse valitsi työväestö kohtalonsa ja itse se sen kärsiikin, eikä kukaan muu kuin se itse koskaan pystykään sen kohtaloa määräämään.

Kun Venäjää arvostellaan sanomalehtiuutisten mukaan

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Nov. 6, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

"Jos me otamme tämän maan sanomalehdistön tiedonannot todellisena kuvauksena Venäjällä vallitsevasta tilanteesta, niin me johdumme ajattelemaan, että Venäjä on anarkismin ja teurastuksen ansari, että siellä vallitsee katujoukon henki kaikkialla. Väärin kuitenkin on luulla että asianlaita siten todellisuudessa on.

"Osittain siten on laita. Selvän kuvan siitä saadaksemme olettakaamme että uutiset tästä maasta rajotetaan vain muutamien murhatapauksien, lynchauksien, mellakoiden ja ehkä joittenkin lakkojen kertomiseen. Jos me olisimme Venäjällä, niin ajattelisimme me, että Amerikassa vallitsee juuri sellainen tilanne, jollaisen meille selitetään Venäjällä nyt vallitsevan.

"Minä huomasin, että Venäjällä voi aivan turvallisesti mennä mihin tahansa. Minua ei siellä häiritty koskaan missään, enkä minä myöskään nähnyt siellä mitään epäjärjestystä. Joko olivat sellaiset juuri ohitse minun saapuessani paikalle tai alkoivat vasta senjälkeen kun minä paikalta poistuin. Kun minä luen uutisia Venäjältä, karsin minä niistä ensin viisikymmentä prosenttia. Sitten minä aloin karsia seitsemänkymmentä viisi prosenttia, sitten yhdeksänkymmentä ja nyt minä karsin noin yhdeksänkymmentä kahdeksan prosenttia. Todellisuudessa minä löydän sanomalehdistä sangen vähän mitään todellista asemaa Venäjällä kuvaavia uutisia." — Wisconsinin yliopiston yhteiskuntatieteen professori Ross, puhuessaan äskettäin Chicagossa.

Mitä kaikkea se merkitsee?

Eiliset tiedot Suomesta kertovat lahtarihallituksen olevan tänään aikeessa erota ja tilalle pitäisi muodostettaman kokoomushallitus. Mutta minkälainen kokoomushallitus?

Suomettarelais-nuorsuomalais-maalaisliittolais- ruotsalainenko? Muita aineksia ei siellä tietääksemme ole senvertaa, että niistä mitään kokoomushallitusta saisi. Onko siellä työläisiä, jotka menevät hallitukseen, on kysymys, johon ei täältäpäin osaa vastata. Mikäli tiedetään, ovat työväestön edustajat, yhtä tai paria lukuunottamatta karkotetut eduskunnasta ja suurimmalta osalta kaipetutkin. Kuka tulisi edustamaan työväestöä? Tai tulisiko työväestöä kukaan edustamaan, ovat kysymyksiä, joihin toistaiseksi jäämme vastausta vaille.

Kokoomushallitus on kuitenkin askel valoisampaa tulevaisuutta kohden. Sen muodostaminen toteaa väitteemme siitä, että sianpään hallitus kukistuu heti, kun junkkeripistimet lakkaavat sitä kannattamasta.

Osa Suomen paljon kärsineestä työväestöstä saa vapauden, mutta entäs ne kymmenet tuhannet, jotka porvaristo teurasti kylmäverisesti ja mitä raakamaisimmin? Niiden oikeuksia ei valvo mikään muu kuin täydelliseen valtaan päässyt työväestö.

Suomen lahtarihallituksen täytyy siis nyt myöntää, että sen teurastuspolitiikka johti sen omaan perikatoon. Se koetti parhaansa mukaan teurastamalla lopettaa työväestöä, mutta epäonnistui siinäkin, kuten muissakin toimissaan. Työväestön asia Suomessa ei ole mennyttä, sikäläinen työväenliike nousee jälleen entistä ehompana ja voimakkaampana.

Apu on tarpeen ulkoapäin ja siksi onkin täkäläisen suomalaisen työväestön tehtävä se mikä suinkin voidaan Suomen nousevan työväenliikkeen rahastamisessa.

Nopeaa oikeustointa

Eräässä californialaisessa oikeusjutussa, jossa tuomittiin aikoinaan muutamia i. w. w.läisiä vankeuteen, on ylioikeus nyt-antanut vapauttavan päätöksen. Mutta päätös tuli niin myöhään, että osa miehistä on jo ennättänyt kitua vankilassa pitemmän ajan kuin alkuperäinen tuomio olikaan.

Sellaista on se oikeus, joka on "samanlainen rikkaille ja köyhille".

Mieleen muistuu eräs toinen californialainen juttu, jossa mies tuomittiin hirtettäväksi, vaikka ei häntä voitu mitenkään todistaa syylliseksi. Asia vedottiin, mutta vetoomusoikeus viivytti tuomion antamista niin kauan, että kuolemantuomion täytäntöönpanopäivä ennätti saapua ja asiaa kieltäydyttiin kokonaan käsittelemästä, selitettiin vain, että sen käsittely on nyt turhaa koska vapauttava tuomiokaan ei enää asianomaista hyödyttäisi sillä hänen tuomionsa pannaan täytäntöön jo niinpian.

Sillä tavalla suojellaan ihmisten elämää ja hyvinvointia. Se on luokkaoikeutta jos ken ei olisi selvillä siitä mitä luokkaoikeus on.

Sama edessä kuin ennenkin

Joskin kaikkialla nykyisessä yhteiskunnassa työläisen elämä on epävarma, niin täällä lännellä se on kaksinkerroin sitä. Työpaikat ovat käynnissä jonkun kuukauden vuodessa, työläiset saavat olla työttönnä ja kiristää suolivyötään lomakauden tahi kulkea paikasta toiseen työtäetsien ja kerjäten. Sotateollisuus teki entisestään sen muutoksen, että kahden vuoden aikana ei ole ollut työttömyyttä, vaan nyt jo kuuluu ääniä, että työvoimaa vähennetään; se kyllläkin voi johtua joistakin muista syistä kuin siitä ettei sitä enään tarvittaisi niillä aloilla mistä sitä on vähennetty. Mutta kaikessa tapauksessa työttömyys on pikapuolin taas työläisten edessä. Sitä tulee jatkumaan niin kauan kun työläiset eivät itse astu yhteiskunnan ohjaksiin.

Ajatelkaapa sitä seikkaa kun nyt on ollut työtä, niin monikin on asettunut jollekin paikkakunnalle asumaan ja perustanut kodin ja työtönkausi kun tulee, niin silloin on otettava mieronsauva käteen ja lähdettävä mailmalle työnetsintään! Kuinka kauan moisen teerenpelin sallitte jatkua?

MAILMANKATSOMUKSIA

POLIISITOIMIA VENÄJÄLLÄ.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Nov. 6, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Seattle Union Record kirjottaa:

"Kuten ennustimme, tunnustelevat sotakirjeenvaihtajat nyt maaperää esityksille, että vaikkapa Saksa vetäytyykin Venäjältä takasin, niin liittolaisten on sittenkin lisättävä siellä olevia joukkojaan, pitääkseen siellä yllä "rauhaa ja järjestystä." Selitetäänpä erikoisesti sitenkin, että saksalaisten poistuminen Venäjältä on siellä kansannousujen ja kapinain merkkinä, joiden varalta meidän on oltava valmiina poliisipalveluksia tekemään.

Ehkäpä meidän armeijamme pitäisi tehdä 'poliisipalveluksia' myöskin Belgiassa, koska sikäläinenkin kansa voi nousta ja vaatia valtaa käsiinsä nyt kun sen sortajat ovat karkotetut. Merkillistä ettei kukaan ole sellaista suosittanut. Miksi on Venäjä ainoa sellainen maa, jossa teutoonien suojelusvaltaa pidetään hyödyllisenä epäjärjestyksiä vastaan?

"Varmaan Venäjä nousee kun se pelastuu rautakoron alta. Varmaan sen asukkaat kohoavat valtaan, vaikkapa ylitse niiden venäläisten liikemiesten päiden, jotka ovat laillistutaneet liikkeensä Saksassa, voidakseen kansainvälisen lain suojissa pelastaa omaisuutensa työläisten vaatimuksilta. Mutta miten on meidän velvollisuutemme kukistaa se kapina — meidän jotka puolustamme kansojen itsemääräämisvaltaa?

"Työläiset jotka ovat olleet tekemisissä 'poliisitoimien' kanssa lakkojen aikana, eivät ole kuitenkaan helposti lohdutettavissa siellä tiedolla, että liittolaisten joukkojen olisi jäätävä Venäjälle 'poliisipalvelusta tekemään'."

MINNESOTAN PERINTÖ.

Butte Daily Bulletinissa kirjotetaan m. m. seuraavaa:

Kauhea palo Minnesotassa uhreineen, jotka nousevat tuhansiin, on perintö, jonka on kansalle antanut rosvojoukkue, jonka jäsenet kutsuvat itseänsä tukkiherroiksi.

Puiden oksien jätteleminen metsiin on vasten kaikkia yleisiä ja valtiolden lakeja, joita on laadittu palojen estämiseksi.

Mutta Minnesotan metsäyhtiöt vähät välittävät laeista ja vielä vähemmän ihmiselämästä, kunhan vaara ei vain uhkaa niitä itseään. Ne palvelevat vain liikevoitto jumalaansa ja tottelevat lakia vain siinä tapauksessa, jos se ei maksa heille rahaa.

Moni näistä samoista rikoksellisista on nyt korkeasti kunnioitettuja jäseniä porvarillisissa piireissämme ja heidän kultansa kiilto häikäisee silmät näkemästä heidän roistomaista, verentahraamaa menneisyyttänsä.

Nykyisten metsäloimujen valossa näkee hyvin Minnesotan metsänhakausten historian, joka on täynnä rosvousta ja saalistamista, veritekoja ja laittomuutta, rikoksia ja rikoksellisia.

Minnesotan petäjämetsät on varastettu niiden omistajilta, Minnesotan kansalta ja initiaaneilta. Ilman oikeuden varjoakaan puihin puuparoonit ryöstivät ja rosvosivat maan suurimmat petäjämetsät; he sieppasivat parhaat palaset ja jättivät jätepuut metsiin, jossa ne olivat alituisena vaarana. Sen mitä muut tehdasherrat ovat suorittaneet muissa valtiossa, sen tekivät tukkiherrat Minnesotassa. Puutavara-aineita tuhlattiin heidän rikoksellisten tuhlausmenetelmiensä takia; yhdistyneet teräs- ja myllykapitalistit syrjäyttivät heidät sittemmin. Puutavaraherrojen voima on siirtynyt toisille etuilijaryhmille, mutta karrelle palaneet korret ja irvistelevät ruumiit palopaikoilla muistuttavat heidän kolttosistaan ja antavat aihetta uskoa, että heidän pirullinen henkensä edelleenkin elää.

RIKKURIPALVELUKSEN SEURAUS VAIN.

New Yorkin maanalaisella rautatiellä on tapahtunut hirvittävä onnettomuus, jossa toista sataa ihmistä menetti henkensä. Tiedonannoissa sanotaan tapahtuman johtuneen tottumattomah koneenkäyttäjän takia. Mikä pakottaa New Yorkin katuvaunuyhtiön käyttämään näitä "tottumattomia" alituisesti?

Ei mikään muu kuin voitonkisko mishalu. Lukijamme muistavat vielä, miten New Yorkin raitiotietyöläiset taistelivat ankaran lakkotaistelun pari vuotta sitten, mutta hävisivät, kun valtion ja kaupungin hallitukset olivat yhtiön suojana. Silloin oli kysymyksessä ammattitaitoisen työvoiman käyttäminen, mutta yhtiö ei sellaiseen suostunut, sillä sille olisi pitänyt maksaa korkeampi palkka, kuin jollekin tilapäisesti vaunuun otetulle työläiselle, joka nälissään joutui ottamaan toimen vastaan vaikka minkälaisella palkalla.

Tapaturman jälkeen kuuluu "tottumaton kulettaja" kadonneen, niin että syyllistä ei löydetä mistään. Syyllinen on yhtiö, joka käyttää hallitsemiaan papalkkaisia ammattitaidottomia työläisiä, mutta yhtiötäkään ei kai löydetä mistään, ei ainakaan sakoteta.

SUOSITTAISIMME JÄLKIMÄISTÄ.

Vastaukseksi San Francisco Bulletin-lehden esitykseen, että kansalaisten olisi annettava neuvoja, miten elintarpeitten hintoja voitaisiin laskea, antaa muuan J. W. Crowe niminen kirjottaja Oakland Worldissa jotenkin seuraavanlaisen neuvon:

Antakoon kaupungin valtuusto pormestarille rajottamattoman vallan rikkoa maan perustuslait ja kaikki muut lait. Suosittakoon valtuusto pormestarille, että hän järjestää n. s. hyökkäysneuvoston (Committee of Offence) jonka valta on ensimäinen hänestä itsestään. Tämä hyökkäysneuvosto muodostettakoon useista alistuvaisuuslautakunnista, jotka vuorostaan muodostuvat a) jappareista b) tukkukauppiaista, c) vähittäismyyjistä ja joiden esimiehinä on tukkukauppiasliiton esimies, vähittäismyyjäinyhdistyksen esimies jne. Niinikään olisi muodostettava lautakunta kalan ja perunainvälittäjien tarpeita valvomaan.

Näiden alistuvaisuuslautakuntien tehtävänä olisi esittää pormestarille mistä hinnasta kutakin tavaralajia myydään, ja kun pormestarilla on rajaton valta, voisi hän pakottaa vähittäismyyjät päätöksiään noudattamaan. Tai voisi pormestari ostaa kaupungille ja myydä jälleen kansalle. Pormestari voisi ottaa "yleisön haltuun" kaikki välitysliikkeet järjestää ne kunnolleen, pitää kaikki niiden entiset omistajat palveluksessaan kunnollisella palkalla ja taata niille ainakin viimeisten kolmen vuoden voittoja vastaavat voitot.

Jos pormestari huomaisi, ettei sellaisia voittoja voi muuten maksaa niin voisihan korottaa hintoja kahdella lakymmenellä viidellä prosentilla tai enemmän.

Tai voisi pormestari ottaa käytäntöön "cost-plus-profiitti" systeemin, jonka alaisena jokainen välittäjä voisi itse määritellä kulunsa ja lisätä "arviolaskuihinsa" sanokaamme kaksikymmentä prosenttia. Sitten voisi pormestari "suosittaa" valtuustolle että laaditaan laki, joka estää kaiken laisten, kaikkia yllämainittuja laitoksia ja menettelytapoja koskevan arvostelun kahdenkymmenen vuoden vankilarangaistuksen kaupungin vankilassa tai sadasta kymmeneentuhanteen dollariin nousevan sakon uhalla.

Sitten olisi perustettava yleinen tiedonantotoimisto, jonka tehtäväksi jäisi vakuuttaa kansalle, että kaikki nämä toimenpiteet tarkottavat elin tarpeitten hintojen alentamista.

Mutta jos kansa tuonnempana, sen jälkeen kun kaikkia näitä toimenpiteitä jo olisi käytännössä kokeiltu, huomaisi että syönnöksien hinta aina vain kohoaa, niin voisihan sitten se liittää sille aivan tyyneesti ja kylmästi, ettei hintojen alentaminen olut tarkotuksenakaan, vaan että hintojen olisi ensin kohottava, voidakseen sitten laskea.

Elleivät nämä toimenpiteet auta niin sitten ei ole mitään muuta keinoa, kuin ottaa kaikki yleiset laitokset, niihin luettuna hallituskin kansan haltuun, eikä siinä enään muuta estettä olekaan kuin se että ne jotka haluaisivat sellaisen muutoksen toimeenpanna, eivät omaa siihen tarpeellista valtaa, ja se että ne joilla on siihen tarpeellinen valta eivät ole ensinkään halukkaita sitä toimeenpanemaan.

BISBEEN HURTAT TUTKITTAVIKSI!

Sanomalehtiuutisissa selitetään, miten Bisbeessä työläisiä räikänneet hurtat joutuvat nyt oikeuden koviin kouriin. Vapaamielinen porvaristo lyö rintoihinsa ja luokkataistelua kammoava unionisti puhuu oikeuden voitosta, jonka "meidän puolueemme" ja "työväestön ystävät" määräävät.

Kokonaan toinen asia kuitenkin on, tullaanko noita hurttia koskaan tuomitsemaan. Ja me olemme taipuvaisia uskomaan, että ne tullaan päinvastoin pesemään oikein viralisesti puhtaaksi, joka on sama kuin valtuuttaa ne panemaan toimeen toisia samanlaisia työläisryöstöjä tulevaisuudessa.

Mutta vaikka nämä varsinaiset, teon toimeenpanneet, hurtat tultaisiin tuomitsemaankin, niin tekoon todella syylliset jäävät kaikiksi ajoiksi tuomitsematta. Phelps-Dodge Corporation, joka on perussyyllinen, ei voi mitenkään tulla edes syytettäväksi, puhumattakaan tuomitsemisesta.

Muuta ei luokkaoikeudelta voi odottaa.

— Jos nykyiset maailmaa mullistavat tapaukset tuovat mieleesi kysymyksen, mistä kaikesta ne johtuvat, jos et saa selvää vastausta itsellesi niiden syistä, niin kysy neuvoa sosialismilta. Se antaa vastauksen.

Lehtemme lukijakunnalle ja asiamiehille.

Vajaata kaksi kuukautta

on enää siihen, kun joulu taas on käsissä. Tällä vuodella — kuten edellisinäkin vuosina — ilmestyy kustannusyhtiöittemme toimesta seuraavat joulujulkaisut:

Amerikan Suomalaisen Työväestön Kalenteri v. 1919
Maksaa koviin kansiin sidottuna 75 senttiä.

Työmiehen Joulu
Maksaa 35 senttiä.

Lasten Joulu
Maksaa 25 senttiä.

Nämä kolme joulujulkaisuamme ovat kaikkina vuosina niiden ilmestymisaikana saaneet Amerikan suomalaisten jakamattoman kannatuksen. Tällä vuodella on odotettavissa entistäkin suurempaa menekkiä, ensinnäkin siitä syystä, että joulukirjallisuus ei ole nyt niin laaja ja monipuolinen, kun suomesta ei ole tilaisuus saada kirjallisuutta ja toiseksi sentähden, kun kaikki nämä julkaisut tulevat kukin kohdaltaan sanoin ja kuvin selostamaan nykyajan mielenkiintoisia mailman tapahtumia. YKSIKÄÄN AMERIKAN SUOMALAINEN EI VOI OLLA ILMAN NÄITÄ JULKAISUJA.

Saadaksemme nämä julkaisut tilaajille hyvissä ajoin on tilaajien avustettava asiamiehiämme ja annettava tilauksensa viipymättä. Näin menetellen tulevat julkaisut aikanaan tilaajille. Ne tilaajat, jotka eivät ole tilaisuudessa tapaamaan asiamiehiämme, tilatkoot haluamansa julkaisut osotteella: TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Joulukortit tällä vuodella

ovat tilattavat myös hyvissä ajoin, postin hitaisuus huomioon otettuna, on kortti-tilaukset tehtävä viivyttelemättä.

TÄMÄN VUODEN KORTTIMALLIT OVAT ERIKOISIA, onpa joukossa UUTUUKSIAKIN. Jokaisen MAKSAA VAIVAN TUTUSTUA joulukortinäytteisiimme. Näytteet ovat lähetetyt jo asiamiehillemme. Niille paikoin missä ei asiamiehemme olisi niitä vielä saaneet, niin pyytäkää näytteet konttoristamme.

TEHKÄÄ TILAUKSENNE NYT HETI JOULUKORTEILLE JA JOULUJULKAISUILLE!

LIIKKEENHOITAJA.

Todellisuuden ulkopuolella oleva yleinen mielipide

On tullut tavaksi, että puhutaan paljon kansasta ja kansan yleisistä, yhteisistä eduista. Työväen taistelut, joita sen on käytävä asemansa turvaamiseksi leimataan kansaa vastustaviksi s. o. kansan etuja vastustaviksi. Yksilöt puhuvat suuren yleisön nimessä mahtavasti erikoisetujen tavoittelua vastaan. Siispä näyttää tarpeelliselta katsoa, kuinka tuon suuren yleisön ja kansan nimessä esiintyminen yksilöille näyttää oikeutetulle.

Se tavaksi tullut yleinen mielipiteemme näyttää jakavan yhteiskuntamme kolmeen luokkaan. Se yleinen mielipide katselee ja arvostelee yhteiskunnallisia ilmiöitä tässä kolmiyhteisöllisessä valossa. Nämä luokat ovat: työläiset, työnteettäjät ja se suuri yleisö.

Tämä jako on joka tapauksessa todellisuuden ulkopuolella ja ennen kaikkea epätieteellinen johtaen käsitteiden sekottumiseen, joka on suurena hankalutena työväenliikkeen ymmärtämisessä. Suuren yleisön nimessä esiintyvät yksilöt omalla oikeudellaan työn ja pääoman keskinäisten riitojen tuomarina ja tuon tuomarinpaikan ottavat suuren yleisön nimessä aina kapitalistiluokkaan kuuluvat yksilöt. Todellisuudessa tuo suuri yleisö ei ole kukaan muu kuin se yksilö tai se ryhmä, joka kulloinkin tällaisena suurena yleisönä esiintyy. Tämä edustaja ei tavallisesti tiedä siitä edustettavastaan mitään itsensä ulkopuolella.

Sellainen luokkajako, että suureen yleisöön kuuluvat kaikki ne ihmiset, jotka eivät kuulu johonkin järjestettyyn työläisjoukkoon tai sitten todellisia riistoetujä nauttivaan kapitalistiluokkaan, on yhtä säännötön luokkajaoksi kuin kaikki muutkin pelkät otaksumat. Kaikki kapitalistit ja porvarit eivät kylläkään kuulu teollisuuden ja kaupan harjottajien ammattiyhdistyksiin vaan niiden ehdoton enemmistö kuuluu tavalla tai toisella näiden vaikutuksen, holhouksen ja johdon alaisiin järjestöihin. He omistavat kapitalistiluokan aate- ja pyrintömuodot joistakin sivuasioihin perustuvista erinäisyyksistä huolimatta.

Kaikki työläisetkään eivät kuulu työväen järjestöihin, mutta työväen järjestöissä vallitseva ajatus ja katsantokanta on yleinen suurelle enemmistölle palkkatyöstä riippuvaisten ihmisten keskuudessa, vaikka nämä aatteet ja katsantokannat esiintyvätkin käytännöllisenä toimintana etupäässä vain työväen järjestöissä ja niiden kautta.

Kun todellinen tarkastus tehdään, niin huomataan, että niiden pääjoukkojen välillä, jotka toiselta puolen edustavat työväen järjestöt ja toiselta puolen järjestyneet kapitalistit, jää vain kourallinen akanoita, joista ei muodostu suurta yleisöä.

Luokkajako täytyy toimittaa sillä perusteella, missä suhteessa ihmiset ja ihmisistä muodostuvat ryhmät ovat yhteiskunnalliseen taloudelliseen elämään, eikä sillä mitä kukin yksilö ilmaisee mielipiteekseen jossakin erityistapauksessa ja tilanteessa. Tämä materialistinen käsitys on muistettava. Pintaliekit pakkaavat liian säännöllisesti haihduttamaan näkyvistä yhteiskuntaa todellisesti johtavaa pohjavoimaa.

Vaikka ei olekaan mitään suurta yleisöä, mikä puolueettomasti arvostelisi työn ja pääoman välisiä riitaisuuksia, niin on olemassa laajoja yhteiskuntaryhmiä joille työn ja pääoman väliset taistelut eivät ole suoranaisesti omia asioita. Nämä ryhmät eivät kuitenkaan sovi suureksi yleisöksi, eivätkä puolueettomaksi tuomariksi, sillä nekin, kuten taistelevat puolueetkin, määrittelevät suhteensa taisteluun oman luokkaetunsa mukaan.

Siksi pysyy totena, ettei ole olemassa mitään suurta yleisöä eikä mitään erikoiskansaa, jolla olisi taloudellisissa ja valtiollisissa oloissa yhtenäiset edut. Yhteiskunnan sisällä kulkevat voimakkaat ja vastakkaiset luokkavirrat vastakkain, vaikka joissakin asioissa ilmeneekin välillisiä yhtymiä luokkien välillä.

K. K.

Siitä rauhankeskustelusta

Silloin kun laadin rauhankeskustelua S. S. Järjestön ja I. W. W.-liittolaisten välillä olevaan sotaan, niin aavistin, että se otetaan kylmästi vastaan ja niinhän se kävikin. Juhan-Kustaa tapansa mukaan, peukaloi Toverin alakerrassa kun kirjotukseni oli yläkerrassa. Hän ihmetteli sitä, kun esiinnyn tällä kertaa rauhanapostolina, enkä ole hänen kanssaan tehnyt sovintoa. Tuo vaatimus ei kylläkään ole aivan tuulesta temmattu, olemmehan Kustaan kanssa joskus tapella kahnauttaneet. Syy miksi en ole nähnyt tarpeelliseksi erityisesti pyrkiä sovintoon Kustaan kanssa, on se, että olen pitänyt meidän sotimistamme tuollaisena kun keväällä mullikat pääsevät laitumelle, niin ne koettelevat puskusilla, kummalla on jäykemmät niskavoimat ja kun huomaavat olevansa joksikin tasaväkiset lakkaavat puskun ja elävät sovinnossa, vaan aikojen kuluessa taas yrittävät. Mutta jos asiat joskus vielä vaativat niin voimmehan vieläkin kahnauttaa, siksi en ole pyrkinyt eri-